

1759
11
I N D E X
SANCTÆ AMICITIÆ

Gaudentis de præsentia,
Durantis in absentia,
Juvantis in egentia,

QUEM

ALMa soDaLitas VirgInIs ab angeLo
saLVtatae

In Cæsareo, & Academico Societatis JESU Collegio
Vetero-Pragæ ad S. Clementem erecta & confirmata,
sub annum piorum suffragiorum pensum exhibere
convexit,

Funebri Panegyrico propositus

a

MARTINO JOSEPHO VATTER,
AA. LL. & Philosophiæ Magistro, SS. Theologiæ Bac-
calaureo formato Curato Lidicensi,

Annô

A partV DelparentIs Marlæ sinè næVo ConCeptæ,
pestIs MortIferæ ConstrICtI qVando fVrores,
qVo parIter paCIs gaVDIa grata MICant.

PRAGÆ, Typis impressit Carolus Joannes Hraba, Anno 1714.

H O N O R I

AC

VENERATIONI

REVERENDISSIMI & CELSISSIMI

P R I N C I P I S

DOMINI DOMINI

FERDINANDI

è

C O M I T I B U S

DE

K H V N B U R G

Archi-Episcopi Pragensis, Legati Nati, Sac:
Rom: Imperij Principis, Regni Bohemiæ
Primatis, Universitatis Carolo-Ferdi-
nandæ Pragensis Amplissimi,
Perpetuique Cancel-
larij: &c.

REVERENDISSIME, ac CELSISSIME

PRINCEPS

DOMINE DOMINE

CLEMENTISSIME.

*Aristot: apud
Joseph Lan-
gium Flori-
leg: Mag:
tom: 1. lib: 1.*

Uanquàm *multas* sæ-
pè *amicitias* *silenti-*
um *diremerit*, Sancta
tamen Sodalium Ma-
rianorum Amicitia u-
ti dirimi nequit, ità
fileri non debet; hinc quia me de hac
lo-

loqui vult Alma Sodalitas Virginis Dei-
paræ ab Archangelo salutatæ , voluit
pariter , ut Tuo Reverendissime , ac
Celsissime Princeps loquerer Honori,
ac Venerationi. Vereretur equidem
Oratorum ego Omega cum defuncto-
rum Umbris accedere , nisi & eas sci-
rem Umbras Amicorum , quibuscum
nuper Fædus Amicitiae sub Divinissi-
ma *Fæderis Arca* sanxisti , & nisi fa-
ventissimis Clypei Tui *Globis* Almæ
Sodalitatis scopum me tangere posse
Tua etiam in infimos Comitas , animos
addidisset. Dum proinde sub Tuis
Clementissimis Reverendissime , ac
Celsissime Princeps , auspicijs , de Sancta
Sodaliū Partheniorum Amicitia lo-
qui audeo , simul cum integro Corpo-
re Mariano (Cujus ego portio infima)
summos amicæ semper fortis favores
re-

reverentissimè advoveo; Faxint etiam
Superi, ut ad utriusque Reipublicæ e-
molumentum, Avitæ Profapiæ glori-
am, Almæque Sodalitatis nostræ decus,
inter beatissimam Longævæ vitæ in-
columitatem, *Cardines* Tuos Gentili-
tios, quos nunc sub Pallio fulgere gau-
diosissimè conspiciamus, sub Pileo, ru-
bere quàm citissimè gratulemur. Ità
submississimè precor

Reverendissimæ Celsitudinis
Tuæ

InDignIsIMVs CapelLanVs

MARTINUS JOSEPHUS VATTER,
Curatus Lidicij.

PA-

PANEGYRICUS.

Terúmne tuæ, ò atrocissima Mors!
falces in lamentabiles exacuuntur strages?
iterúmne hebetati nuper ligones in
novos cuspidantur tumulos? iterúmne
venenata pro mortalium pectoribus
cuduntur tela? iterúmne fatales nobis
parantur sandapilæ? iterúmne recentia, proh dolor!
meditantur funera? quòd denuò lituos in tristissimas animes
nænias, tympana in raucos cieas threnos, aulæa in levco-
phæas mutes umbras, elogia in luctuosa vertas epicedia,
basilicam hanc in dolori ferum transformes Mausolæum,
Sarcophagos in mæstos exstruas suggestus, & ipsas exani-
mes mortuorum larvas in horrificum evoces trium-
phum? Ah! *Infandum Libitina jubes renovare dolorem!*

(a) quem paulò antè plusquàm Semestri clade hâcce in Tripoli cordi nostro tam altùm infixisti, ut etiamnum plurima habeamus, quæ deplorentur. O Mors! quàm amara est defactò memoria tua! (b) Amara est: id hodie dum infaustæ lamentantur pupillorum orbitates; Amara est: id hodie dum coactæ querulantur conjugum viduitates;

Amara

Amara est: id hodie dum inconsolabiles ob abrepta chara pignora patrum, matrumque ingeminant singultus; *Amara est*: id hodie dum commiserabiles in Curijs superstitum Orphanorum testantur tumultus; *Amara est*: id hodie dum frequentes profundò silentiò loquuntur ædium vacuitates; *Amara est*: id hodie dum inacceptæ multorum innuunt hæreditates; *Amara est*: id hodie dum manca, imò Sancta ostentant Defunctorum testamenta; *Amara est*: id hodie dum repetita sæpius vivorum consonant lamenta; *Amara est*: id hodie dum deflua pullarum vestium portendunt Syrmata; *Amara est*: id hodie dum penè deleta non paucarum familiarum stemmata ingemiscunt. Eloquere! Si alta mente repositus finit dolor, eloquere afflictissima nuper Czechix

- (c) *Thren.* 1. v. 15. Solyma! quis tunc tanta te oppresserat amaritudine, ut plorans plorâris: *abstulit omnes Magnificos meos Dominus*
 (d) 1. *Reg.* 15. v. 32. *de mediis mei?* (c) nōne *amara mors*? (d) quis tunc causa, quòd *obscuratum sit aurum*, quo micabas in amictu, quòd
 (e) *Thren.* 4. v. 1. *mutatus sit color optimus*, (e) quo pingebaris in vultu? nōne *tenebræ & umbra Mortis*? (f) quis tunc tam invisam incolarum tuorum superinduxit metamorphosim,
 (f) *Job.* c. 3. v. 5. quando *denigrata est super carbones facies eorum*, & non
 (g) *Thren.* 4. v. 3. *sunt cogniti in plateis: adhæsit cutis eorum ossibus, aruit*, &
 (h) *Apoc.* 13. v. 3. *facta est quasi lignum*? (g) nōne *plaga mortis*? (h) quis tunc tam rigidam civibus tuis perſuavit pænitiæ novitatem, quando *ſederunt*, imò submiſſè palàm flexerunt
 (i) *Thren.* 2. v. 10. *in terra, conticuerunt ſenes. conſperſerunt cinere Capita ſua*,
 (k) 1. *Reg.* 5. v. 12. *accincti ſunt cilicijs, abjecerunt in terram capita ſua*? (i) nōne *pavor mortis*? (k) quis tunc tam lugubrem platearū
 (l) *Thren.* 1. v. 4. *tuarum effecit faciem*, quando viæ earum populi frequentia evacuata lugebant, eò quòd *non ſint, qui veniant*
 (m) *Pſalm.* 54. v. 5. *ad ſolemnitatem*? (l) nōne *formido mortis*? (m) quis tunc tam

tam dira pectori tuo infixit vulnera, ut gemebunda mul-
 tum ingeminares: *Sacerdotes mei, & Senes mei in Urbe con-* ^{(n) Thren: 1.}
sumpti sunt? (n) nōne dolor mortis? (o) quis tunc tam ^{v. 19.}
 innumera, ad uberrimos oculorum imbres, parvulo- ^{(o) Psal: 114.}
 rum multiplicabat funera, cū deficerent quasi vulnerati ^{v. 3.}
 in plateis civitatis: Cū exhalarent animas suas in sinu ^{(p) Thren: 2.}
 matrum suarū? (p) nōne tormentum mortis? (q) quis tunc ^{v. 12.}
 tam lethaliter intoxicabat prandiorum, cænarūque ^{(q) Sap: 3, v.}
 fercula, ut plurimos corruisse flevetis, quando adhuc es- ^{1.}
 cæ eorum erant in ore ipsorum? (r) nōne perfre- ^{(r) Psal: 77.}
 quenter mors in olla? (s) quis tunc tam immobilis futurus erat a- ^{v. 30.}
 nimi, ut etiam Caucasō durior in compassivum Tecum ^{4. Reg: 4.}
 non mollesceret affectum, quando examinata doloribus ^{v. 40.}
 voce querebaris: *videte dolorem meum, virgines meæ, &* ^{(t) Thren: 1.}
juvenes mei abierunt! & quò? nōne in captivitatem (t) ^{v. 18.}
 mortis? quis tunc tam securus periculi, etiam illorum,
 qui patulas alioquin domūs fores obserarunt, *texerunt e-*
am, & statuerunt valvas ejus, & seras & vestes? (u) nōn- ^{(u) Esdr: 1, 2.}
 ne etiam haud rarò ascendit mors per fenestras? (w) Elo- ^{v. 3, v. 3.}
 quere tandem & Tu ô Alma Sodalitas Virginis ab Arch- ^{(w) Jerem:}
 Angelo salutata! quis tunc tam immaniter etiam tuis pas- ^{v. 2, 21.}
 sim insidiabatur filijs, quando *senes defecerunt, - - &*
juvenes de choro psallentium, quando versus est in luctum
Chorus Marianus, quando dies multos plena amaritudine ^{(x) Osè 3, v.}
sedebas sine sacrificio, & sine altari? (x) quando ^{4.}
solita sacrificiorum officia, (y) & officiorum sacrificia ^{(y) Hebr: 9.}
 tutis non licebat consummare, quid, inquam, tunc Ti- ^{v. 6.}
 bi insidiarum? nōne *laquei mortis?* (z) En quanta, e- ^{(z) 2. Reg: 22.}
 heu! paucis abhinc mensibus mortis depopulatio! Et ho- ^{v. 6.}
 die iterum necdum satura humanorum cadaverum Libi-
 tina infaustā nobis recoquis cramben, dum hoc funera-
 li suggestu quasi de nova triumphatrix clade superbis? Ah

sat funeri tandem! sat lacrymis! sat est datum doloribus! siquidem non pridem nobis tuô luiferô ferrô incisas cicatrices ad magnos usque moerores etiamnum oportet intueri. Imò verò honorandissimi DD. Sodales Mariani, sit licet hæc ambitiosa triumphaturientis Libitinæ pompa, Vobis esto InDeX sanCtæ AMICItiæ, qua in Virgine DElpara Confoederati ad consueta pietatis munia congressi de Vestrorum Consodaliū gaudere solitis præsentia, qua etiam pari-cum devotionis studio necessitudo Vestra Parthenia durat in absentia, qua tandem munificentissimè Fratribus tum vivis, cū vitâ functis succurrere novistis in egentia. Tu proinde lubens relinquo iudicio, Alma Sodalitas Mariana, utrū deploranda sit exercita in Filios tuos Mortis inimicitia, an verò Eorum Tecum promptissima opem ferendi, præsertim pijs defunctorum Manibus, magis deprædicanda sit Amicitia. Pace Vestra, honorandissimi DD. Sodales, utrumque dicere connitar, favete.

O Instabiles vitæ nostræ vicissitudines! o stabilissimas insidiatricis Mortis vices! vix orimur, morimur: vix nascimur, denascimur: vix vitâ fungimur, & de-
 (aa) *Job c. 9.* fungimur. Hodie plurimi *quasi navis poma portans* (aa)
v. 26. in mundi æquore dulcissimas inter vitæ, fortisque undas
 ludibundè vagantur, cras ut infelices naufragij reliquiae
 in arena, imò area mortis tumulantur. Hodie plurimi
 (bb) *Idem c.* *quasi flos* (bb) in orbis Labyrintho ad Cunctorum deli-
14. v. 2. cias florescunt, cras *sicut fenum agri* (cc) sub inevitabili
 (cc) *Isai. c.* mortis falce marcescunt. Hodie plurimi *ut lampas ar-*
37. v. 27. horrificia sceleta sepulchrales inter cineres lugent. Ro-
 (dd) *Dan: 10.* *dens* (dd) ad gratissima multorum solatia lucent, cras ut
v. 6. *rosa*, Regina florum, vitæ humanæ ephemeris est: can-
 descens

descens illa pompa, illa ambitiosa purpura, quibus vesti-
 tur, sunt pro tempore matutino fasciæ, pro meridie or-
 namentum, pro vespere syndon sepulchralis. Homo
 quantæ amabø est stabilitatis? ut in aura fumus, ut in ter-
 ra fungus, ut in æte tonus, ut in cheli sonus, quæ vix
 mensurabili temporis spatiø adsunt, & absunt, prodeunt
 & pereunt. Homo quantæ est durabilitatis? ut de cælo
 fulmen, ut de monte flumen, ut de nube fulgur, ut tor-
 menti murmur, quæ in nictu oculi labuntur, & dilabun-
 tur, apparent, & disparent. Homo quantæ est longævi-
 tatis? ut firmitas vitri, ut venustas citri, ut nivis candor,
 ut bullæ splendor, quæ pauculis horæ punctis nitescunt,
 & evanescunt, videntur, & ridentur. Homo quantæ est
 diuturnitatis? ut terræ vapor, ut mellis sapor, ut iridis
 color, ut brumæ calor, quæ non multis diei momentis
 ludunt, & illudunt, rident, & irident. Terreus quippe
 halitus est omnis vitæ nostræ status, levi aurâ in altum è
 terra extollitur, mox in eandem relapsurus; est momen-
 tanea exsistentis aquæ pompa, ope quidem Hydraulicæ
 etiam vertices turrium lambit, mox ad basia vallium re-
 fluxura; est brevicula aëris serenitas, in omnium quidem
 animantium exhilarationes promicat, at mox in tristes
 umbras reversura; est igneus Phæbi nitor, paululùm qui-
 dem ad solamina terræ marisque coruscat, at mox in atras
 noctes funerandus. Ità est: tam *vita summa brevis*, (ee) *Horat. i.*
 ut in Hebræorum *Metin* libeat metiri vitæ subsistentiam, *Odar.*
 qui unicø vitam & mortem punctø congruentissimè dif-
 ferunt: siquidem *vita punctum est, & adhuc punctø minor.*
 (ff) Priùs proindenodum in scirpo inveneris, quàm ut (ff) *Seneca,*
 indissolubilem vitæ plus quàm Gordium tibi nodum ne-
 xueris; priùs Herculi clavam extorseris, quàm brevì tibi
 imminens mortis spiculum declinaveris; priùs terram

volare feceris, quàm irrevocabile vitæ tempus à volatū
(gg) *M. Var.* stiteris; prius pariet locusta lucan (gg) quàm tu tibi in terris
10 de ling: La aut stabilitatem, aut immortalitatem. Quisquis stas,
tin: lib: 3. c. x. instabilitate tua etiam incognita in cineres ruis; quisquis
Ennio. natus es, sepulchro destinatus es.

(hh) Phocylides. Enim verò si *vita rota* (hh) est, quis sibi firmam spondeat stabilitatem? opinione tua celerius verteris, & in pulverem sepulchralem reverteris; si *scena est hæc vita*,

(ii) Lucinius. (ii) quis sibi longas polliceatur moras? votis tuis citius eluderis, & vitæ epilogum ludere cogeris; si *cæcum quid*,

(kk) Menander. & *misèrum hominibus vita* (kk) est, quis sibi longævas prævideat prosperitates? velle tuò velocius laberis, & inter umbras mortis prolaberis; si *ita vita est hominum, quasi*

(ll) Terentius. incertum ludas tesseris, (ll) quis diuturnas sibi præfagiat sortes? Adelphi: advertentiâ tuâ magis hocce in lusu perdes, ut tandem experiri oporteat, tibi nihil superesse, nisi sepulchrum; si

(mm) Lipsius. *est mare quoddam hæc vita*, (mm) quis sibi multum duratū Cent: 2. adras promittat securitates? cogitatu tuo ocyus inter quo Belg: epist: 33. tidianos periculorum fluctus in vortices ibis, ac naufraga

(nn) Ezechias. *sepulchra in novissimis loci* (nn) reluctans videbis; si 32. v. 23. *vita præsens non est melior carcere*, (oo) quis sibi sæculares

(oo) S. Chrysostomus. hic præfigat libertates? spe tua prius statutam in te mortis sententiam senties, & viam universæ carnis, invitus ad Hebr: licet, finies. *Vita brevis est homini, quasi somnium fugax*,

(pp) Pius. (pp) ô quàm vana sunt somniorum omnia! nunc plurimus Pont: epist: lib: 1. nunc ut Epulo græcatur, nunc ut Plato Philosophatur, ep: 110. nunc ut Epulo græcatur, nunc ut Plato Philosophatur,

nunc ut Tullius laudatur, nunc ut Alexander gloriatur, nunc ut Cæsar coronatur, nunc ut Cræsus ditatur, nunc ut Cato honoratur; sed quem nox hesternâ ita lufit, sub-

(qq) Lipsius. secuta hodie aurora subito illufit: en tam fugax est vita cent: 3. ad nostra! *Vita hæc ut rosarium est*, (qq) ô quàm brevis rosa Belg: ep: 45.

rij & rosæ gloria ! nunc rubescit, rubens flaccescit, flaccens arefcit, arens pulverescit, pulvis evanescit: en tam labilis est vita nostra ! *Vita est velut avicula*, (rr) quæ nunc (rr) *Idē cōt: 1. ep: 4.* amænè jocatur, jucundè modulatur, hinc sollicitè educatur, & multum amatur, at inter hæc media alata voluptæ solatia dulcis hic musurgulus evolat, & avolat, ac jucunditatem luctu coronat: en tam inconstans est vita nostra.

At nîl mirum: hæcenim vetus in genus humanum sævitia, ac tam *rigidum jus est, & inevitable mortis*, (ff)(ff) *Ovid: ad Liviam.* ut eodem, quo utero egredimur, momentô metâ facimus pro sepulchro; *seritis videlicet, aut citius metam properamus ad unam.* Cæcus est osseus ille nostri generis tyrannus, non reveretur purpuram, nec coronæ & sceptri terretur majestate, sinè discrimine tam regio, quàm plebejo capiti fatali ferrô imminet. Surdus est, nec precibus, nec lamentis flectitur. Excors est, nec ullis lachrymarum profluvijis movetur. Iniqua mors est, omnes quidem insequitur, sed non omnes unâ assequitur horâ; alij in sera primum senectæ vespera pedes adventat: *ante faciem ejus ibit* (tt) *Habac: 3. v. 5.* mors; (tt) alium in jucundissimo ætatis flore eques obruit: *ecce equus, & qui sedebat super eum, nomen illi mors;* (uu) aliū (uu) *Apoc: 6. v. 8.* exoriente mox vitæ vere peniata præcidit: *ecce falx volans;* (ww) alios denique priusquam lucem conspicerent, luce (ww) *Zach: 6. s. v. 1.* vitali destituit, atque diem ultimam ante primam instituit. Tam etiam in homines dira est, ut, quanquam nemo falcatas ejus possit effugere manus, tamen *mille modis lethi miseros nos mors una fatiget.* (xx) Hinc illud (xx) *Stat: 9. Theb.* est, quod toties *audisti à dicentibus: quia ille gladio cecidit cum Amnone, ille submersus est cum Pharaone, ille ab alto ruens cervicem fregit cum Eutycho, ille manducando obruit cum Tarquinio Prisco, ille ludendo finem fecit cum Druso*

(yy) *Thom* Druso Pompejo. *Alius igne* ut Tullus Hostilius, *alius*
Kemp. lib. 1. ferro ut Julius Cæsar, *alius peste* ut Constantinus Mono-
deimit. Chri machus, *alius latrocinio interijt*, (yy) ut Salvartus. Et
cap. 23. n. 7. quamvis non in omnes æqualiter, æquè tamen sævit: qui

enim hic paulisper distinguimur, tandem ad sarcophagum æquamur: *mors sceptrâ ligonibus æquat.* Umbratile illud somniantis Babylonæ Regis simulachrum omnium tandem æquandorum sit argumentum, cujus & summæ dignitatum *aurum*, & innumerabilium opum *argentum*, & Herculei roboris *æs*, & Spartanæ fortitudinis *ferum* lapis sepulchralis in favillam æstivæ aræ (zz) contere-
(zz) *Dan. 2.* re assolet. Intueamur Cæsarum Romanorum Alpha Julium, quantus dignitate! *omnes unum in principem congesti honores: circæ templâ imagines, in theatro distincta*

(1) *L. Anna. radijs corona, suggestus in Curia, fastigium in domo, mensis*
Florus lib. 4. in Cælo; ad hoc pater ipse patriæ, perpetuusque dictator; (1)
ter. Rom. c. 2. sed dum supra hæc gloriæ ac honoris subsellia Spurinæ Astrologo, & ipsi morti Idibus Martij insultaret, non multis post horis tribus & viginti vulneribus humo æquatus, parietiam mancipijs sorte, in cineres abiit. Intueamur Alexandrum, fortissimum illum orbis domitorem, quanto robore, famâ, gloriâ, & victoriarum suarum amplitudine terram implerit, omnemque Heroum, ac Regum felicitatem sibi fecerit tributariam: at unam mortem, dum vicit omnia, debellare non potuit, & cum penè totius mundi spolijs ipse in spoliū cessit vermibus, atque pro quo unus non sat amplius videbatur orbis, Sarcophagi angustia suffecere. Intueamur opulentissimum Asiæ, Syriæ, atque Ægypti Sultanum Saladinum, qui, etsi nunquam aliàs, vicinus tamen fini vitæ summam mortis æquitatem, seque ut Irum natum, ut Codrum moriturum fateri debuit, jubens interiorem tunicam hastæ prælongæ

longæ impositam pro omni pompa funebri per castra deferre, simulque acclamare: *hoc unum linteum ex totius orientis opibus Saladino restare*, (2) cui de tanto auri, argentique cumulo nec assem licuit inferre tumulo. (2) Sen: epist: 91. Forma vultus viros etsi invincibiles subinde sternat, mortem solam non movet in affectus; & quisquis Narcissulus oculorum stellulis, ciliorum iride, comarum aurô, frontis nive, genarum rosis, labiorum corallijs, dentium ebore, colli lilijs Libitinæ empturis inducias, surdæ fabulam occinis. Sunt semper parcere nesciæ Parcæ. Ut denique paucis totam mortis complectar tyrānidem: nullum excipit, nil respicit, nec sapientiam Salomonum, nec formam Absolonum, nec vires Samsonum, nec sententias Catonum, nec argutias Maronum, nec lusus Nasorum, nec facundiam Ciceronum, nec philosophiam Solonum, nec victorias Scipionum; & quamvis Hippomanis auri offerantur pondera, (3) quamvis expertissima Galeno-(3) Paoletti Quadrages: Sermon: 1. n. 1. rum coagmententur alexipharmaca, in ventos abeunt omnia. Mortis vi exauthorantur Illustrissimorum auctoritates, dejiuntur Principum celsitudines, extinguuntur Ducum serenitates, excidunt Regum sceptræ, corruunt Cæsarum coronæ, labuntur Præsulum mitræ, exuuntur Antistitum pallia, pallescunt Eminentissimarum galeri, obfuscantur Pontificum tiaræ. Hæc scilicet à primitiva Proto-parentum noxa derivativa lex, hoc commune omnibus *statutum est: mori*.

Et hæc ipsa fortasse sunt, quæ hodie videris plangere, O Alma Sodalitas! quòd *omne sacrum mors importuna profanet*, (4) quòd etiam Te Sacrum Cætum intactum (4) Ovid: 3. Am: 8. non transierit, quòd etiam suam albicanti messi Marianæ falcem immiserit, quòd etiam in conjunctissimos Sacro-Sancto fædere Amicos ferrum strinxerit, quòd etiam filios

lios tuos charissimos æquè ac Clarissimos truculentè impetierit? sed pone planctum, parce lachrymis: *vixit post funera virtus*, & virtutum opifices. Ut Phænices, tam felices sunt Mariani fæderis Sodales, vitam exuunt immortalitatis stolâ induendi, putrescunt interminabilis gloriæ splendore radiaturi, moriuntur semper victuri.

- (5) *Isid. lib. 3. Et si pietas pro defunctis flere jubeat, fides tamen pro eis lugere sum: bono re vetat.* (5) *Bona enim mors justi propter requiem, meli-*
 (6) *S. Bern: or propter novitatem, optima propter securitatem.* (6) *Justus*
in ep. quippe *si morte præoccupatus fuerit, in refrigerio erit.* (7)
 (7) *Sap. 4.* quia *non potest malè mori, qui bene vixerit;* (8) *imò Beati*
 (8) *S. August: mortui, qui in Domino, aut Domini Matre moriuntur.* (9)
de doct: Christi
 (9) *Apoc: 14.* Non igitur lugenda, sed laudanda tuorum, ô Alma Sodalitas, defunctorum Confæderatorum Sors, nil dubij est illos in feliciore Abrahamæ sinu vivere, quos Mors è felici

(10) *Eccl: 45.* Gremio tuo abripuit: eorum etiamnum *memoria in Benedictione est*, (10) qua benedictionis memoriâ, & memoriæ benedictione plurima ipsos Virtus quàm felicissimè vivificavit. Illorum profectò memoria in benedictione est, quam sibi in humillimis Sacræ exomologeseos frequentationibus conciliârunt: quam sibi ad Divinissimas Convivij Eucharistici menſas imbibebant: quam sibi in solitis Marianis Processibus publicârunt: quam sibi hebdomadarijs in Congressibus cumulârunt: quam sibi cruentò ciliciorum, flagrorumque rigore conscripserunt: quam sibi decoro spontanei jejunij squalore efformârunt: quam sibi magnò in egentes effusæ stipis pretiò comparârunt: quam sibi laudabili prorsus pupillorum, viduarumque defensione promeruerunt: quam sibi heroica carcerum visitatione, incarceratorumque quâ consolatione, quâ liberatione vendicârunt: quam sibi denique amicissimo Fæderis Mariani vinculo copulârunt.

At

At hoc solùm admiratione, an dolore dignum ?
Quòd illud *Amicitiae Sanctum & venerabile nomen* (11) (11) *Ovid:*
lib: 1. Trist:

Adhuc capitali odio persequatur
Mors vitæ humanæ pedisequa ;
Quæ pestis efficacior ad nocendum ,
Quàm familiaris inimicus ? (12)

(12) *Boëtius*
lib: de Consol:

Homini familiaris est Libitina,
Quia nemo magis domesticus ;
At per pacis imaginem fallit,
Ut etiam genialem lucis sobolem
Umbrâ mortalitatis funestet.

Ità irruit, quo potuit impetu
In *fædus Amicitiae* , (13)

(13) *Ovid:*
lib: 3. Trist:
eleg: 4.

Quando stirpis Wrtbianæ

Grande decus, columénque rerum (14)

(14) *Horat:*
lib. 2. Od: 17.

(*Cui genús à Proavis ingens*) (15)

(15) *Silicius.*

Illustrissimum & Excellentissimum DD. Ferdinan-
dum Franciscum Sac: Rom: Imperij Comitem de Wrt-
by, Dominum in Janowiz, Wottiz, Olbranowiz,
Nesdaschow, Sac: Cæsi, Regiæque Majestatis Actua-
lem, Intimum Conferentiarum Consiliarium & Ca-
merarium 20. Martij,

Temeritate Martiali aggressa,
Sinè fronte, sinè consilio;
Et refractis reverentiæ claustris
Temeraria crudelitate prostravit.
Utinam gentilitia vibrâsses arma
O Heroum fæcunda domus!

Stravisses hebetata Lethi inimicè ferientis spicula;
Staret Ludmillæ Gentis insigne decus,

(16) Ovid:

Gloria magni generis, (16)
FERDINANDUS FRANCISCUS.

Imò stat!

Sublimiùs salit accepto vulnere cervus;
Enervata est Libitinæ fortitudo,
Elevata est Herois robusta virtus.
Vaticinetur, mœstalicèt, Musa:
Et cornu ejus exaltabitur in gloria.

Illud inter repetitos subditorum singultus
Votum erat:

Utinam vixisses

Magna spes altæ domûs,

Stirpis augustæ gloria,

Civium Amor, subditorum Pater,

Religiosorum Cætuum Mecænas!

Horum nemo propitios omnibus adiit Penates,

Quem non animosa beatum exceperit, (17)

(17) Horat:

Et subito juverit indulgentia censu.

Non habuit impressam æri suo testudinem

Cum Peloponeso,

Ut tardiùs dispenderetur;

Sed alas addidit auro,

Ut celerius, quàm rogaretur,

In deaurandas Cælitum aras evolaret;

Quando ardore Seraphico plenus,

Seraphicis Thaumaturgæ Matris Wotticij Custodibus

Argento-auream dedit suppellectilem

Ad aræ usum in anathema;

Cui ut cieret inviolabile decus à Mystis,

Hos præclaris decoravit apparamentis.

Sinè magna beneficentiæ injuria

Munificam charitatem sui Domini

Ne

Nequeunt tacere servi,
Quos soluta servitutis compage,
Jucunda libertate, & amplioribus stipendijs donavit. (18)
Inestimabile bonum est suum fieri. (19)

(18) *Cicero.*

(19) *Seneca.*

Subditos proprijs opibus sustentavit,
Nè suis fortunis exuerentur,
Hos remissâ omnium debitorum restantiâ
Novos debitores fecit,
Ut pro anima sua DEO fierent Oratores.
Oblatas pauperum preces exaudivit,
Expositam egenorum inopiam levavit,
Abjectos afflictorum animos erexit.
Et nè DEO injurius esset,
Sanctum voluit:
Ut Sacri Domino & Cælitibus dies
Ab omni opere immunes sanctificarentur.
Et hoc perpetuæ successorum ætati transcripsit
Hæreditarium,
Cum utili præponeret honestum;
Quo Religionis & Pietatis officio
Ad devotionem excitavit domesticos,
Admirari fecit alienos.
Utinam Æmulos!

Superis Deorum gratus & imis est, (20)
Cui amica est sapientia.
Talem aliquando venerabundæ suspexerunt
Czechix Athenæ,
Quando in litteraria Aulæ Carolo-Ferdinandæ arena,
Non sinè immortalis gloria,
Sapientiæ pedi sequa

(20) *Horat:*
lib: 1. Od: 1.

Justinianum propugnando,
Sagacis, celerisque ingenij præbuit documenta
Reverendissimus, Prænobilis, ac Clarissimus Do-
minus Michaël Martini I. U. Doctor, Cathedralis Ec-
clesiæ Reginæ-Hradecensis ad S. Spiritum Capituli De-
canus, nec non Venerabilis Episcopalis Consistorij As-
fessor.

Suspexit hanc eximiam doctrinæ molem

In exultæ mentis simulacro

Urbs Orbis, artium Domina,

Cui par est nihil, & nihil secundum, (21)

Hinc in Quirina sapientia

Scientijs Clarissimus

Ad Clarissimorum subsellia est elevatus.

Sapientiæ Virtutum maritavit innocentiam,

Cui etiam suus est honos.

Belgio movit invidiam,

Quod non frueretur illô adultô in Patriæ emolumentum,

Cui feliciore Lucinâ straverat cunabula.

Angelum in Eo venerabantur peregrini orbis plagæ,

Ad quas duxit & reduxit

De avito Czechorum sanguine summos,

Qui hodie dum in apice honorum fulgentes Intelligentiæ

Omnium rapiunt animos, & admirationem.

Europæ hemisphærium emensus;

Sæculo videbatur natus;

Postquàm verò orbis immensum

Collegit Viennæ in solitudinis Manresanæ punctum,

Ecclesiæ servire cæpit,

Et mox Cathedrale Capitulum Reginæ-Hradecense

In Viro jam orbe altiore

Suspexit Decanum,

(21) *Flami-
neus.*

Vir-

Virtus cui contigit omnis. (22)

(22) *Ause-
nius.*

Hæc eum fecit eminere,
Ut inter Clarissimos esset Eximius,
Inter Eximios Clarissimus,
Semper tamen sibi similis

Diffimilis illis,
Qui, ubi in culmen evaserunt,
Infra se despiciunt omnia,
Respiciunt neminem.

Mens Michaëlis
Nunquam erat hujus vertiginis conscia,
Quia fastûs ignara.

Hinc cum simplicibus sermocinari, Ei delictum,
Pauperibus amplas eleemosynas largiri, quotidianum;

Quis neget Alexandrini Patriarchæ Æmulum?

Qui Martini Præsulis Turonensis
Secutus charismata

Erat in præmia velox. (23)

(23) *Ovid:
lib:1. de Pont:
eleg. 1.*

Quovis die Jovis argenteum sparsit imbrem

In Codrulos ducentis superiores;

Monetâ deficiente argenteos divendidit scyphos,

Ut in pauperes esset profusior,

Magnus Eleemosynarius

Sueverat innumeras hominum ditare catervas. (24)

(24) *Claud
in Fratr.*

Quot annis eodē copiarū cornu pharmacopæum recreavit,

Ut etiam malè valentibus esset Galenus,

Omnibus omnia.

Maluit attrita incedere chlamyde,

Sinè luxu,

Quàm egenis stipem non erogare,

Hinc domestica Illi erat gnoma:

Melius est dare pauperibus.

Aris

Aris erat amicissimus,
Hinc munificam in illas extendit dextram,
Prodigus in terris DEI Quæstor.
Decanalem condidit Residentiam,
Episcopale dotavit Seminarium,
Novit quippe illud Poëtæ:
Extra fortunam est, quidquid donatur amicis.
Fervidæ naturæ victor erat magnanimus,
Ut nè iræ effervescentis scintillula notaretur.
Eò magis flagrabat Eucharistici Numinis amore,
Cui nullo non die ad aras stetit
Ardentissimus Mysta;

Quid mirum?
Quotidie ex asceticis Magni Salesij elucubrationibus
Hos collegit ignes,
Quibus seipsum gloriosè consumpsit,
Cum Cælo & terræ acceptus
Pientissimè vitam consummaret;
Et cum vivus hominibus dedisset omnia,
Seipsum moriens reddidit Creatori.

MAGNA RUINA
Non nisi magnis deploratur gemitibus,
Qui, si in verba se se exonerant,
Magni esse desinunt.
Dolor, cum tacet, maximus est,
Et disertius perorat lachrymis:
Nam

Lachrymæ pondera vocis habent. (25)
Inde aptior hìc plorationis locus, quàm orationi;
Quia ruit, dignissimus stare

(25) Ovid:
lib: 3. de Pont
eleg: 1.

Reve-

Reverendissimus, Prænobilis, ac Amplissimus Dominus Henricus Guilielmus Pechatzek, AA. LL. & Philosophiæ Magister, SS. Theologiæ Baccalaureus formatus, Protonotarius Apostolicus, Regiæ & semper Catholicæ Urbis Plsnæ Archi-Diaconus, Prælatus Infultus, Regiæ, & Exemptæ Vischehradenfis Ecclesiæ ad SS. Petrum & Paulum Canonicus, nec non per partem Districtus Plsnensis Archi-Episcopalis Vicarius Foraneus, Congregationis nostræ ex ultima voluntate Benefactor.

Deflet hodie dum elusa iu Pastore suo vota

Plsnensis Parœcia,

Dolet ereptum sibi Patrem Patria,

Proto-Notorium Apostolicum,

Archi-Diaconum & Prælatum,

Canonicum & Vicarium foraneum

Ecclesia.

Nutricium amissum gemunt pauperum contubernia,

Quæ pudet esse lachrymarum parca,

Ubi plenis alveis in se derivata acceperunt beneficia.

Lugeant integris sæculis!

Et non satis deplorabunt

Virum sæculis dignum.

Tenui natum Lucinâ

Virtus nobilitavit.

Tam profundæ humilitatis erat,

Ut etiam in Prælaturæ constitutus dignitate

Sese nemini prætulerit,

Subjecerit omnibus.

Obscuro quidem genitus sanguine,

Nec ullius nobilitate minor. (26)

Obscuram proavis & priscae lucis, egentem matrem, (27)

(26) Ovid:

lib. 2. Trist:

(27) Statius

ssl. 2.

Ea

Ea filiali comitate complexus est
Humilis Præsul
Ut nunquam exiret domo sua,
Nisi habitâ per infixum maternæ dextræ basium
licentiâ,

(28) *Mar-
tial:*

Et acceptâ à manu genitricis benedictione.
O quàm blanduses - Matri! (28)
Ecce Sacerdos Magnus,
Qui in diebus suis placuit DEO,
Et inventus est justus,
Qui magnum implevit genitricis amorem,
Animæ maternæ dimidium.
Magis erat in Matre DEI
Devotus Filius,
Cujus beneficio, ut ipse aiebat, educatus,
Et in vita conservatus fuit.
Dum vivere desijt, vitam Servatrici reddidit;
Nec cælum aliâ, quàm humili viâ petere voluit,
Humi supra stramen
Sub Magnæ Matris iconismo
Collocari petijt,
Ut sub hujus auspicijs
Quò vicinior esset terræ,
Minimè terræ filius
Olympo citius appropinquaret.

(29) *Catul-
lus.*

Rarus amor tali conjunxit fœdere amantes. (29)
Nihil egit, nihil cogitavit,
Nisi quod cælo esset conjunctissimum.
Hinc pietate in DEUM,
Liberalitate in pauperes,
Comitate in adversos,
Charitate in omnes

Præ-

Præcelluit semper.

In priore contagiosa mortalitatis strage

Decanus Horzovicij

Flagrantissimè animam suam posuit pro ovibus

Et spiritualis & corporalis Æsculapius;

Animæ non solum Eucharisticum largitus est pabulum
animabus afflictis in viaticum,

Sed ipsis corporibus lue virulenta afflatis

Manu propria malagma applicuit in pharmacum.

In hac calamitosa tempestate,

Quâ ipsa Plena pestifera contagione infecta fuit,

Se pari charitate exhibuit Archiatrum.

Prælatus ardentissimus.,

Tanto in ambona ardebat fervore

Zelosissimus Ecclesiastes

Ecclesiasticus Zelotes,

Ut non auditores tantum, sed & factores Verbi (30)

(30) Jacobi

c. 1.

Copiosò animarum lucrò

Solatioissimè semper conspiceret.

Nec mirum:

Dum alijs prædicaret, Ipse nunquam reprobis effectus,

Utpote *lucerna super candelabrum* posita (31)

(31) Matth:

5.

Nitidissima vitæ exemplaris luce

Præfulgebat;

At tam ignea activitate,

Ut penè illud; *alias consumor in usus*,

Præco Divinus ad inextinguenda sui præconia,

Non priùs pro concione dicendi,

Quàm vivendi finem anhelans,

Crescentibus multum annis,

Decrescentibus non parum viribus

Experiretur;

D

Nis

Nisi domesticus corporis Galenus
Etiam Conscientiam tangens
Verbis & herbis
Ita curâset ,

Uti in plures adhuc annos, si non verbis movere,
Saltē exemplis trahere posset
Vir summæ ædificationis ,

Quomodo Urbs semper Catholica
Univerſim fieret ædificatio DEI, (32)
Civitatem sanctam Jerusalem novam, (33)

(32) 1. Cor:

3.

(33) Apoc;

21.

De vivis & electis lapidibus

Olim constitutura.

Quoad vixit, arsit

(34) Just:

Lipsius

(35) Jacob

2.

Ad alienam inopiam, aut luctum sublevandum; (34)

Horruit enim Divinæ Nemesis anathema:

Judicium sine misericordia illi,

Qui non facit misericordiam. (35)

Sive ambularet, sive federet, sive iter ageret;

Oravit; haud ignarus Divini dogmatis:

(36) Tob: 12.

Bona est oratio cum jejuniis & elemosyna. (36)

Hac comite virtutum Triade

Inter dulcis amoris lachrymas cælum adivit.

Mundô major Zelotes,

Postquàm munere Parochi Zelantissimi annô unô,

Decani annis. 26. Prælati Plinensis 24.

Functus fuisset

Vir æstimatissimus.

Hoc munere postremo & vitâ defungi citiùs non voluit,

Quàm ut actæ vitæ veniam peteret

Per Sacrum Præconem ex ambona,

Qui in vita nihil egit

Nisi dignum præconiô.

Qui

Quiesce tandem !
O mihi non dubios inter memorande Sodales !
Quiesce !

LAus perennis & nominis immortalitas
Hominum vita est,
Quæ nec fatis eripitur, nec fortunæ cedit.
Sincerus amicus
Fatô, & fortunâ est altior,
Cedit nulli, quia neminem cædit,
Sibi semper constans.
Hinc orbis expectatio est,
Dum certus in re incerta cernitur,
Talem se comprobavit

Reverendissimus, Prænobilis, ac Amplissimus D.
Laurentius Lucas Knauer, AA. LL. & Philosophiæ Ma-
gister, SS. Theologiæ Baccalaureus formatus, Sacri Ca-
nonici Ordinis S. Jacobi Minoris Apostoli Custodum S.
Sepulchri Dominici Hierosolymitani, Regij, & vetustis-
simi Cænobij Zderaseni Neo-Pragæ ad SS. Petrum &
Paulum Apostolos, cum pendula duplici rubea Cruce
Præpositus Insulatus

Cum animam suam faceret vectigalem

Pro salute proximi

Tiaris dignus Operarius.

Erat infirmis vitæ medicamentum

Indefessus animarum Medicus,

Dum seipsum in Charitatis panaceam

Contagiosa lue immolavit.

Nec laborem sensit : quia amavit,

Amanti nihil difficile.

Laborantibus junxit manum, ut adjuvaret.

Herculeis armis
 Succollavit pressos, levavit depresso
 Constans Amicus.
 Obtigit illi tandem amicitiae fructus
Æternitas beata,
 Postquam inter duas Ordinis Gentilitias Cruces
 Inter Laurentianos ardores obiit
 Ferventissimus Christi imitator;
 Non tam vivere, quam videri desijt
 Zelosissimus per 26. annos animarum Curator,
 Dignus, qui inclinatum pondere meritorum caput
 Submitteret infulæ Præpositus & Prælatus.
 Est nunc in pace locus ejus,
 Qui ex toto erat Hierosolymitanus,

Quousque abutere patientiâ nostrâ
 Infamis Libitina!

Egredere tandem ex arena
 Sanguinaria cæsæ mortalitatis area!

(37) *Virgil:*
 1. *Æneid.*

Aspera dum positis mitescunt secula bellis! (37)
 Egredere!

(38) *Id. 10.*
Æneid.

Et placidum compone fœdus! (38)
 At surdæ cano!

(39) *Seneca*
in Her. fur.

Tacito clam venit illa pede,
Avidis pallida dentibus
Montes Vallibus æquat. (39)
 Denuò Mors Martem induta

Dat galeam capiti,
 Ut felicioris Militiæ Caput sternat securiùs,
 Huc lachrymæ! huc parentales nœniæ!
 Caput suum dolet acephala Egrensis Commenda.
 Pallefcit gentilitia ordinis Militaris stella,

Dum

Dum sub cruce jacet,
Qui providus stetit Commendator,
Et in reformandæ fidei orthodoxæ momentis
Perpetuus Commissarius
Reverendissimus, Prænobilis, ac Amplissimus D.
Joannes Maximilianus Thalheimb de Thalheimsberg,
Sac: Militaris Ordinis Crucigerorum cum rubea stella
Egræ Commendator,

Nulli non commendatissimus.
Hoc madidas lachrymis extergit pupillas,
Quod post tam luctuosum funus

Perenne gerat nomen

Æviter nâ dignus vitâ.

Insignem pietate Virum (40)

Undique vesticales celebrant amicorum calami,

(40) *Virg: 2.*
Æneid:

Prædicant cordatorum linguæ,

Clamant tot celebria Religionis monimenta.

Militavit sub gloriosissimo Crucis labaro

Nunquam sinè palma,

Nunquam sinè gloria,

Alienis semper clarus in oculis, obscurus in suis.

Talis militia

Certius inscribit gloriæ patrimonium.

Reverendissimo, ac Celsissimo Principi

JOANNI FRIDERICO

è Comitibus de Waldstein

Archi - Episcopo Pragenfi', Legato Nato, Sac:
Rom: Imperij Principi, Regni Bohemiæ Primati, S. Militaris Ordinis Crucigerorum cum rubea stella per Bohemiam, Moraviam, Silesiam, Poloniam Generali ac Magno Magistro

Erat à Cæremonijs probatissimus Minister;

Hono-

(41) *Cland:*
in Epith: Pal-
lad: & Celer:

Honoris per cunctos isti ille gradus. (41)
Amabili cum omnibus usus consuetudine,
Affabili semper supercilio,

Illicium fuit summis & imis, ut amaretur.
Et quò plus respiciebatur, eò magis se despiciebat,
Seu cum per annos 20. Ponti, seu per annos 14. Egræ
Commendaret.

Tam excelsa animi demissi in Eo elucebat moderatio!
Disertus alienarum rerum erat encomiastes,
Suas non attingebat vanus Commendator.
Nulli non hominum cordatè junctus erat,
At DEO conjunctissimus,
Cui horarium Divini officij pensum eoque devotissimè
persolvit,

Donec naturæ debitum solvere cogeretur.

Jam ad evibrandum fatale telum

Arcum tendebat Libitina,

Illam Latrocinantem militari tesserà

Magnanimus excipiebat Heros:

Sicut DEO placet;

Annon æquum sit, ut stellæ abeant in funalia,
Nunquam à parentantibus Egrensiùm lachrymis
Exstinguenda?

Multùm ausa est mortis temeritas,

Dum gravem virtutum pondere virum,

Rectè actorum trophæis onustum,

è medio levavit

Non levis armaturæ Heroëm.

Imò levis erat:

Quidquid grave habebat, in egenos dispersitus est.
Ponti à Vulcano tumulatam cineribus pauperum
reviviscere fecit domum,

Maria-

Mariani Catūs Egrensis labarō
Iteratō Rector Zelantissimus
Gravem aurō & argentō imposuit crucem,
Perenneardentissimi in Crucigerum Theandricum
Affectūs simulacrum.

Sub hoc labarō, quoad vixit, militavit,
Servata constante cum DEO & hominibus pace;
Vatinianō duntaxat in Hydram heterodoxam
Ferebatur odiō,

Hanc apud Norcios ferre non potuit
Herculeus Commissarius,
Suum etiam exhaustit ærarium, ut hanc colluviem
exhauriret

Gloriosus Christi Strategus,
Demum datō receptui signō,
(Ut inter signatos Christi cruce citius reciperetur)
Ad Aciem Castrorum ordinatam Culmæ,
Gloriosissimus sui Victor,
Corpus mortale tumulo capi voluit,
Animam in pace transcripsit Olympo
Laureâ dignus immortalī,
Quam illi inclyta adornavit Virtus,
Imposuit Pietas & Fortitudo,

O Bdurefcere videretur cum Niobe in Saxum
Alma Sodalitas nostra,
Nisi hodie liquesceret in lachrymas.
Quia amicum perdidit.
O sortem asperam!

Non ultimus inter amicos (42)

Erat

(42) Ovid:
de Pont.

Prænobilis , ac Generosus Dominus Franciscus
Adamus de Camellern , Sac: Cæs: , Regiæque Majestatis
in

in inclyto Bohemiæ Regno rei Militaris Commissarius,
Congregationis nostræ ex ultima voluntate Benefactor.

Vix nostrarum fiducia rerum comparuit,
Disparuit præcisa à morte in herbæ cunabulis.

Abijt bello & pace magnus
Qui sese totum consecraverat Patriæ,
Quando nullius defuit commodo,
Æquè uni beneficus, quàm omnibus.

Sub Augustissima Triade Cæsarea
LEOPOLDO, JOSEPHO, & CAROLO
Martis tractavit negotia Commissarius,

Ea arte:

Ut dum etiam à maximis Imperij Principibus
consuleretur,

Videretur Athenarum;

Cùm responderet,

Audiretur Oraculum.

Innata illi humanitas

Cum hominibus natum esse notabat;

Paulò minor videbatur ab Angelis,

Quando Cæsarearum legionum Dux evasit,

Multa cum luce cucurrit. (43)

Eò dignus elogiò,

Quòd ad altiora gloriæ limina

Ei ducatum præstitisset sagata Pallas,

Nisi Mors Marti invida

In Olympijs gloriæ currentem

Fatali fossâ præpediisset.

Pulcherrima animi excelsi decora

Neminem non traxerunt in admirationem,

Seudomi, seu foris ageret negotia.

Rarâ in oculis modestiâ,

(43) *LUCAS.*
MUS.

Sin-

Sincero in pectore innocentis animi candore,
 Crebrioribus integerrimæ vitæ documentis,
 Non obscuris teneræ conscientiæ exemplis,
 Novâ veluti quadrigâ vectus
 Omnium captivavit animos,
 Comitatis innatæ vinculis
 Singulorum tenuit pectora
 Nulli non devinctissimus,
 à Quo vel beneficij umbram fuerat expertus.
 Lachrymis absorbebantur pauperes,
 Postquàm de tristi Patris sui fato facti certiores,
 Imò æstu doloris exaruerunt,
 Dum munificentæ alveum
 Vitæ clavigera occlusit Libitina.
 Eadem illi mens fuit, quæ lingua,
 Idem sermo, qui animus.
 Et quod in orbe par miraculo est,
 Erat finè fastu, finè fūco
 Idem in ore, qui in corde.
 Spectabatur ab omnibus, utpote totus ad candorē natus,
 Omnibus tam facilis, quàm gratiofus.
 In perficiendis muneris sui negotijs
 Strenuus & justus;
 Inscribebat illi militaris Astrea elogium:
 Nec munera curat. (44)
 Sufficiebat illi nominis excelsi splendor,
 Grande virtutum pondus,
 Et justitiæ pretium;
 Cui per alieni æris splendorem
 Invehere umbram nefas duxit.
 Vix ullus tamen fuit Religiosorum Cætus,
 Qui munificam ejus dextram non fuisset expertus.

(44) *Virgil:*

Vigilantissimus alienæ famæ fuit Custos,
Hinc arctam ori suo posuit custodiam;
Bis ad limam semel ad linguam,
Nè, ut ut facundus erat,
Vel verbi etiam analogi umbra,
Nomen vellicaret alienum,
Famæ Harpijs infensissimus.
Hinc ejusdem fama jam aris incisa,
Quas munificè locupletavit,
Et Cælitum inscripta fastis nomina
Æviternum legenda perennabunt.

HUic Amicorum Marianorum defunctorum numero
Annumeratus plangitur, cui mox post fata tale
Amica Vicinitas parabat Epitaphium:
Consiste hic paulisper
Olim, imò brevè eò discessurus,
Quò jam abiit,
Qui hic quiescit à labore
Indefessus in vinea Domini operator,
Dormit in Domino
Vigilantissimus ovium Christi Pastor
Admodum Reverendus, Doctissimus, ac Præcel-
lens D-Nicolaus Antonius Polinczky, AA. LL. & Phi-
losophiæ Magister, SS. Theologiæ Baccalaureus, Cu-
ratus Nautonicensis,
In quo Mors invida
Esurgentibus Nicolaum,
Sitientibus Verbum DEI Antonium,
Creditis sibi oviculis utrumque
Eripuit.
Non tamen mirare.

- Presbyterum extra Presbyterium
Tumulatum,
Non vitæ, sed morbi, ac saxi vitium,
Templô, non tamen cælô
Illum exclusit.

Vixit, & obiit totus septimius:
Numerans annos vitæ triginta septem,
Postquàm Curæ animarum laudabilissimè præfuit,
& profuit annis septem;
Fatis cessit die Octobris septimo,
Annô supra milesimum septingentesimum declinante
In bis septimum.

Hinc totus Sabbathicus ac Jubilæus,
Qui Sabbathô à labore & vita desijt,
Sempiterna in Cælis Sabbathâ
Inter Cælitum jubilos

Cum *DEO Sabaoth* celebraturus. (45)
Gloriæ dignissimus; inglorius latere studuit,
Imò palàm gloriari novit,

(45) *Jerem:*
11.

Sed vir Apostolicus cum Apostolo
In Cruce Domini Nostri JESU Christi; (46)

(46) *Gal: 6.*

Quam pro Insigni ita cordi insculperat,
Ut exinde legeretur,
Quantùm Cruci Domini & Dominis Cruciatis,
Cliens nunquam non gratissimus,
His pro cænis, illi pro cælis
Debeat.

Paulinæ legis peritus
Opportunè & importunè, (47)
Obscrando & increpando,
Tum publicè, cùm privatim
Verbum DEI imperterritè prædicabat,

(47) *2. Tim:*
4.

(48) *Matth:*

Prædicator æquè, ac Precator egregius.

Nec unquam insulsè *salterra* (48)

Oves suas pascebat;

Quibus quoties salutiferæ doctrinæ proponebat salutem,
Et quod salī aliās per naturam:

Liquare & eliquari,

Id suis factitabat ad gratiam,

Dum ij perfrequeñter in pænitentes liquati lachrymas
Sacrum ad Tribunal penè diffuebant.

Licèt porrò

Hoc sal, non infatuatum, conculcetur jam ab hominibus,

Non tamen ejicietur foras

A delicioſissima Regis Regum mensa,

Quam Myſta quotidianus

In Pane Eucharistico præguſtabat;

Quo Pane non jam ſubcinericio, ſed tranſſubſtantiato
Triticeo

Pro *grandi* æternitatis *via* confortatus,

Infortitudine cibi illius (49)

E *monticulis Joannæis* * *uſque ad montem DEI*

Ambulâſſe confidentiſſimè creditur.

(49) *Reg: 19.*

* *Eccleſia Pa-*

rochialis, cui

præerat, vo-

catur: S.

3 A A A na

Horſach.

Nè menſæ domesticæ ſale, & ſalibus deſtitutæ diſſiperent,

Illum ſalutaria lectitando;

Hos, pia concinendo

Sæpe numero procurabat.

En tam perfectæ vir Virtutis!

In hoc ſolùm bis, at ſinè nævo, imperfectus,

Quòd à cæpta Nautonicij Sacræ ædis Joannææ reſtaura-
tione,

Et Apoſtolico peſte intoxicatiſ inferviendi Zelo

(quò & ſe, & alios multùm inflammarat)

Morte abſtractus

Bonas intentiones effectu coronare nequiverit.

Sed

Quia & virtutum perfectio est: voluisse,
Hinc de pace æviterna, virtutum coronâ

Minus dubita,

Quam olim ætherei Choragi

Hominibus bonæ voluntatis (50)

(50) *Luc: 2.*

Dulcisonè sponponderunt.

Requiescit, uti pie confiditur, in S. Pace,
Minus fortè ex Ecclesiæ Gazophylacio indigus

Quadragenæ,

Jam; quod debebat, exsolvit quinquagenâ,

Almæ sodalitatis Marianæ

Ex ultima voluntate Benefactor non postremus.

Non filium duntaxat Alma sodalitas,

Sed & Patrem familia domi noverat

Marianum,

Quacumquindies *Rosæ Mysticæ, Celi Reginæ*

Rosæâ Sexies Decadali coronâ

Vesperî valedicebat.

Nil superest dubij

Illum in glorioso Christi Regno

Inter benedictos Patris Israëlém vivere,

Qui vix bihoriô prius quàm à laudabili vitæ

Luçta dimitteretur,

A velato, & submississimè sub candidis Panis speciebus

Adorato Æterni Patris Filio,

(Quem Mysta ad postremum agonizantibus robur

Casu tunc aliò præterferebat)

Raro, & charo prorsus eventu

Fuit benedictus.

Hujus

Hujus ergo Manibus amicè precare, fave,
Et vale.

Quàm exosa est Mortales
Amico fœdere junctos
Libitina, illa dissoluta ossium compages!
Etiam dum odit, sibi similes facit.
Involuit humile pariter & celsum caput,
Æquatque summis infima, (51)

(51) Boet:
lib: 2.

Et ima summis.
Inexorabile fatum!
Adamantina rumpit fœdera, fœdifraga Circe,
Dum haud æquo pede pulsat
Pauperum tabernas, Regumque turres;
Regalem animum à Mariano corpore
Separat amara mors,
Dum nobis avellit

Admodum Reverendum, ac Eximium Patrem
Henricum Schmidt, è Soc: JESU, SS. Theologiæ Do-
ctorem, Seminarij S. Wenceslai Vetero-Pragæ Regen-
tem actualem.

Huc Intelligentiæ Wenceslainæ!
Osseum disarmate Vespillonem!
Feralem jam stringit falcem, ut feriat Caput,
Feriendo Marianum dissolvat Corpus.
Egressa è Tripoli Prægena falcigera Tyrannis
Comite pestilentia
Petit rus, & ausu rustico
Malignam falcem vibrat,
Et tangit caput magnum,
Quia Wenceslaini Contubernij Phœbum.
Ita Mors & fugacem sequitur virum,

(52) Horat:
lib: 3. od: 9.

Nec

Nec parcat imbellis juventa poplitibus,

Timidove tergo. (52)

Sed non fugit regalis Henrici animus,

Qui in arenam, gloriæ aream

Ferocientem provocavit Libitinam,

Quando ardentissimus Zelotes

In hac calamitosa afflictæ latriæ tempestate

Petijt, sed non obtinuit,

Charitatis fieri victima

Vir aris dignus.

Altiori acquievit nutui, haud ignarus:

Meliorem victimâ esse Obedientiam.

Cecidit tamen vir desideriorum,

Et vel indè de morte detriumphata

Victorias locuturus & triumphos.

Hoc spondet amica DEO, & hominibus vita:

Illi fuit conjunctissimus,

Ab his nunquam separatus

Seu regeret, seu regeretur.

Tam ad alta natus erat, demissus cæteroquin

Henrici animus,

Ut præesse judicatus sit sæpius,

Qui subesse maluit semper.

Honorificè crebro exceptus,

Etiam in purpura Eximius sancto rubore suffundebatur.

Et quem jam integra avebat Provincia

Præpositum,

Hujus mens usque humillima oppositum

(Sese cunctis postponendo)

Precariò prætulit,

Illud tacitè sibi occinens:

Bene qui latuit, bene vixit. (53)

(53) Ovid:

Trist: lib: 3.

Quan- Eleg: 4.

Quàntò verò animus præstat corpore,
 Tantò eminentiora temporalibus spiritualia Henrici
 Regimina,
 Queis tam biennali illo tenellæ Juventutis Magisteriô,
 Quàm supremâ adultioris perfectionis Cyclopediâ,
 Tantus tantorum Magister
 Adeò scitè fabricavit,
 Ut in suis Religiosarum Mentium fabricis
 Post fata superstes
 Viva inter encomia
 Hodiedum memoretur, & moretur.
 Separavit Eum quidem à mortalium consortio
 Mors homini inimica,
 Ut esset vicinior DEO,
 Qui in vita nunquam desijt esse JESU socius.
 Jam votis ereptus est omnium,
 Qui ad non nullius votum vixit,
 Cultissimæ in DEUM pietatis prototypum.
 Nunc beatæ æternitatis adscriptus inquilinis,
 (His amor unus erat) (54)
 Excessit vitâ, non hominum animis,
 Nec magis marmori,
 Quàm Societatis JESU pectoribus insculptus
 Candidus perennabit amicus.

(54) Virgil:
 lib: 9. Æneid.

HOsigitur, aliosque plures sociatos quondam Vobis
 Honorandissimi DD. Sodales Parthenij, Mariano
 fædere amicos hoc hodie proponit funerale pegma, è quo
 non mors quasi victorias suas, triumphosque deprædicat,
 sed factum *Index Sanctæ Amicitie* non tam sacerrimam
 Vestram Amicitiam in effectus deducit, quàm in lucem
 producit. Nec mirum, quòd inter atras Libitinæ um-
 bras

bras Amicitiae Vestrae reaccendantur: lux equidem ami-
 ca inter tenebras tum utile, cum deliciosè semper splende-
 scit. Neque dicenda incongruens Mortis & Amicitiae
 consociatio; *fortis enim ut mors dilectio.* (55) O fortissi- (55) *Can: 1.*
 mum Fæderis Mariani vinculum! quod nec omni fragum
 aliàs mortis ferrum rumpere; ô ardentissimos Fæderatæ
 Amicitiae focos! quos nec stygiæ Lethes undæ valent ex-
 stinguere. Profectò siquod *Amicitiae species Sodalitium* (56) *Aristor:*
 (56) est, ea Sodalitium est Parthenium, & in Sodalitio A- *lib: 2. Rhed:*
 micitia vestra Honorandissimi DD. Sodales in DEI para- *ad Theod: c. 4.*
 Virgine Confæderati, quos in vite arescentem etiam ul-
 mum amplexante effigiatos *neque disjungit fædere summa* (57) *Alciati:*
dies. (57) Purpurati quidem Bethlemitæ querimonia est: *Embl: 195.*
 Amicus diu quaritur, vix invenitur, difficilè servatur; (58) (58) *S. Hie-*
 Sed hæc dicta sint extra Sodalitium hocce Marianum, in *ron: epist: ad*
 quo Amici reperiuntur quàm plurimi, existunt servatu fa- *Ruffir:*
 cillimi. Hinc non olim duntaxat *Summa fæderum Roma-* (59) *L. An-*
 manis, sed & hodie dum Romano-Marianis religio est, (59) *na Flor: rer:*
 ut, quam toties è philotesio cratere ad mensam Euchari- *Rom: lib: 2.*
 sticam propinastis, nec eam amicorum absentia, nec mor- *c. 6.*
 tis truculentia annullare possint. *Omni videlicet tempore*
diligit Marianus Amicus. (60) Mercenaria nimium ea est (60) *Prov:*
 amicitia, quæ amicorum præsentiam, & vultus deposcit: *17.*
 veræ etenim amicitiae probatio non in amando visum, sed
 non visum plurimum consistit; amare & videre beatitu-
 do est: amare & non videre amor & amicitia est, quali
 Vos Honorandissimi DD. Sodales Mariani erga Conso-
 dales Vestros obtutibus per fata abreptos spontaneè ob-
 strinxistis. Stupuisti aliquando, & non immeritò, ô Gen-
 tilitias! Phocionis & Nicoclis amicitiam, Xenocratis &
 Platonis amicitiam, Lucilli & Bruti amicitiam, Pyladis &
 Orestis amicitiam, Damonis & Pythiæ amicitiam, quom-
 F rum

rum alter præ altero emori, aut alter cum altero comori promptissimi erant animi; Mirata es quondam, & non abs re, ô Antiquitas! Æneæ & Achatis fœdera, Thesei & Pirothoi fœdera, Davidis & Jonathæ fœdera, quæ nullis unquam periculorum difficultatibus frangi potuere. At egredere nunc de cinere tuo, cui infossa jaces, egredere ô Gentilis Antiquitas, ô antiqua Gentilitas, & egrediendo intueri, intuendo perpende, perpendendo agnosce, agnoscendo stupe, stupendo fatere, fatendo deprædica: tuas quascunque amicitias & fœdera vix umbram fuisse, imò huic fœderatæ Amicitiae, cujus hic Index hodie reminiscitur, comparata in fumos abiisse. Nōne tua quondam amicitiae fœdera plerumque tempori serviebant? hæc etiam absentes: nōne tua multum ambitiosa erant? hæc verò gloriosa: nōne tua vix ad mortem usque vigeant? hæc etiam post funera: nōne tua in corpora duntaxat ferebantur? hæc etiam ipsos in animos. Hodierno sanè tempore Darius non unum Zopyrum præ centum Babylo-

(61) *Paul:* nijs, (61) sed unum fœdere Partheniō obstrictum Amicum
Manutius l: præ mille Babylonij, Zopyrisque seligeret; quandoqui-
s. Apoph: dem nihil fœderum, pactorum, ac promissorum omnium

7.

religione sanctius Marianâ hac Confœderatorum Amicitia. Cadat licet osses inter cumulos fœderatorum non nemo, rupe firmitus utraque ex parte stat, æternumque stabit fœdus: neque veluti parasitica Herodianorum amici-

(62) *Matth:* tia, qua cum ij adhuc superstites *defuncti sunt* (62) durare
 2. conſuevit. Tam ampla videlicet est Marianorum Amicitia, ut tumulo minimè includi possit. Illa animorum est conjunctio, quos nec locus, nec locus novit dirimere.

Hinc estò quòd absint ij, quorum paulò ante dignissima astris audivimus merita: mors quidem illos absentes fecit corpore, at non à fœdere: deest quidem eorum præ-

sentia,

sentia, sed non abest amicitia; nam *quid amicitia nocet absentia, quominus tecum, ubicunque sit, amicus sedeat, ambulet,* (63) *Franc: Petrarca diali 5.* Adfunt proinde, loquuntur, ac ex hoc funere, hodie theatro, præsertim ij, qui fortè in illo ad solvendum usque ultimum quadrantem contractum humana fragilitate debitum detinentur ergastulo, Vos Honorandissimi DD. Sodales, alloquuntur: *Miseremini mei, miseremini mei, saltèm vos Amici mei!* (64) *miseremini!* & liberate è carcere, quo detinemur; *miseremini!* & discutite tenebras, quibus involvimur; *miseremini!* & exstinguite flammæ, quæ cruciamur; *miseremini!* & Olympi pandite fores, quo excludimur; *miseremini!* & Societati inducite Superiorum, quam aspiramus; *miseremini!* & ante conspectum nosponite supremi Numinis, quo dolenter privamur. *Saltèm vos Amici* qui uno nobiscum connectebamini sanguine; *vos amici*, qui uno nobiscum officiorum, studiorumque convivebatis munere; *vos amici*, qui singulari nobiscum animorum gaudebatis necessitudine; *vos amici*, qui uno nobiscum sacrò olim abluebamini flumine; *vos amici*, qui uno nobiscum Theandri enutriebamini corpore & sanguine; *Vos amici*, qui uno nobiscum adhucdum tenemini fædere. Hic nempe *Index sanctæ Amicitia* nil aliud magis, ô Honorandissimi DD. Sodales Mariani, indicat, indicandoque postulat, quàm vestram, etiam cum defunctis pactam Amicitiam in præsentī eorum absentia, egentiâque perdurare. *Mortem esse similem* (65) *Socrat: profundo somno* (65) etiam Gentiles philosophabantur: *apud P. Mahuncigitur somnum mortis plurimus cum Lazaro* *Amicus noster dormit* (66) non inter quatruiduanos, sed fortè ultra quadrimestres purgantium incendiorum fætores; quia verò *qui amant, sibi somnia fingunt*, (67) hinc ô Honorandissimi DD. Sodales super hosce dormientes Amicos

cos Vestros non tam somnia fingite, quàm eorum lamen-
 ta memcri mente depingite; illis vestram suspirant opem,
 (68) *Joan. 5.* qua ad *resurrectionem vitæ* (68) solatiofissimè suscitentur.
 Cremantur fortè non nulli sub lapide sepulchrâli, at quem,
 Vestrâ debitæ pietatis arte, in feliciorẽ lapidẽ philoso-
 phicum cupiunt elaborari, quo omnis eorum imperfectio
 in aureum *eternum gloriæ pondus*. (69) sublimetur. Pur-
 (69) *2. Cor.* gantur fortè aliqui velut aurum *cineres intèrque favillas*;
4. v. 17. (70) at vestrò fæderatæ Charitatis studiò omnes eorum
ad Mecæn. scorix ad *immarcessibilem gloriæ coronam* (71) expolientur,
 (71) *1. Petr.* hæcque cinerum fuligo in stellarum fulgores accendetur;
5. siquidem *DEUS loquens Abrahæ de gloriosa filiorum suorum*
posteritate Cujus felicissima portio es Tu ô Alma sodalitas
 Mariana) *nunc eos pulveri, nunc stellis comparavit, ut eos do-*
 (72) *Philo.* *ceret, quòd eò pactò evaderent stellæ, si in cineres resolveren-*
tur; (72) hinc ut hæ stellæ, incinatorum Confædera-
 torum animæ eò velocius ad fixas Cæli empyreis sedes e-
 volent vobis amicè opitulantiibus, sorte plusquàm dæda-
 leâ, sustollentur ibidem perpetuas æternitates radiaturæ.
 (73) *Socrates* Si denique mortuum esse *diuinæ peregrinationi* (73) est in-
loc. cit. sistere; ut proinde pij defunctorum Confodaliũ Manes
 ab infero pænarum deserto, superiori mellifluæ Promissio-
 nis plagæ inducantur, diu noctûque ignitis devotionis
 vestræ affectibus præire fædera exigunt Mariana. Unum
 adhuc hic *Index Sanctæ Amicitix* sollicitatur, ut inter solita
 hodiernorum suffragiorum Anniversaria *Requiem*
Æternam piè precemur ijs, de quibus

D I X I.